

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 78

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 19)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài chấp tay cung kính thưa Bồ-tát Di-lặc:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát, làm thế nào để tu đạo Bồ-tát?

Đức Như Lai thọ ký cho Thánh giả một đời sẽ chứng quả Vô thượng Bồ-đề.

Nếu là một đời sẽ chứng được Vô thượng Chánh giác tức đã siêu việt tất cả chỗ trụ của Bồ-tát, tức đã ra khỏi tất cả bậc ly sinh của Bồ-tát, tức đã viên mãn tất cả pháp Ba-la-mật, tức đã vào sâu tất cả môn nhẫn, tức đã đầy đủ địa của Bồ-tát, tức đã tự tại nơi tất cả các môn giải thoát, tức đã thành tựu tất cả pháp Tam-muội, tức đã thông đạt tất cả hạnh Bồ-tát, tức đã chứng được tất cả Đà-la-ni biện tài, tức đã ở trong sự tự tại của tất cả Bồ-tát, tức đã chứa nhóm tất cả pháp trợ đạo của Bồ-tát, tức đã có trí tuệ tự tại nơi phương tiện, tức đã xuất sinh trí đại thần thông, tức đã thành tựu tất cả học xứ, tức đã viên mãn tất cả diệu hạnh, tức đã đầy đủ tất cả đại nguyện, tức đã lãnh nhận tất cả thọ ký của Phật, tức đã biết rõ tất cả pháp môn của các thừa, tức đã có thể tiếp nhận sự hộ niệm của tất cả chư Phật, tức đã có thể thâm nhận tất cả Phật Bồ-đề, tức đã có thể giữ tạng pháp của tất cả Phật, tức đã có thể giữ tạng bí mật của tất cả chư Phật và Bồ-tát, tức đã có thể làm thượng thủ trong tất cả chúng Bồ-tát, tức đã có thể làm đại mãnh tướng phá trừ phiền não quân ma, tức đã có thể làm đại Đạo sư ra khỏi đồng hoang sinh tử, tức đã có thể làm đại y vương trị những bệnh nặng phiền não, tức đã có thể làm bạt tối thặng trong tất cả chúng sinh, tức đã có thể được tự tại ở trong tất cả vị Thế chủ, tức đã có thể là bậc tối bậc nhất trong tất cả Thánh, tức đã có thể là bậc tối tăng thượng trong tất cả hàng Thanh văn và Bích-chi-phật, tức đã có thể làm người lái thuyền trong biển sinh tử, tức đã có thể bủa lưới điều phục tất cả chúng sinh, tức đã có thể quán căn của tất cả chúng sinh, tức đã có thể giáo hóa tất cả cõi của chúng sinh, tức đã có thể giữ gìn tất cả chúng Bồ-tát, tức đã có thể luận nghị tất cả việc của Bồ-tát, tức đã có thể đi đến tất cả chỗ của Như Lai, tức đã có thể ở trong hội của tất cả Như Lai, tức đã có thể hiện thân ở trước tất cả chúng sinh, tức đã có thể không nhiễm chấp nơi tất cả pháp thế gian, tức đã có thể siêu việt tất cả cảnh giới của ma, tức đã có thể an trụ tất cả cảnh giới của Phật, tức đã có thể đến cảnh vô ngại của tất cả Bồ-tát, tức đã có thể siêng năng cúng dường cho tất cả chư Phật, tức đã đồng thể tánh với tất cả Phật pháp, đã cột lụa diệu pháp, đã thọ quán đỉnh nơi Phật, đã trụ Nhất thiết trí, đã có thể sinh khắp tất cả Phật pháp, đã có thể mau lên bậc Nhất thiết trí.

Bạch Thánh giả! Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Thế nào là tùy chỗ tu học mau được đầy đủ tất cả Phật pháp, đều có thể độ thoát chúng sinh đã nhớ đến, có thể thành tựu đầy đủ những đại nguyện đã phát, có thể hành rốt ráo khắp những hạnh đã khởi, có thể an ủi tất cả hàng thiên, nhân, chẳng phụ tự thân, chẳng dứt Tam bảo chẳng làm hư dòng giống của tất cả Phật, Bồ-tát, có thể gìn

giữ pháp nhãn của tất cả chư Phật?

Những sự trên đây xin Thánh giả chỉ dạy cho.

Đại Bồ-tát Di-lặc quán sát tất cả chúng hội nơi đạo tràng, chỉ về Thiện Tài và nói:

–Này đại chúng! Chư vị thấy đồng tử này hiện đương hỏi tôi về công đức của hạnh Bồ-tát chăng?

Vị trưởng giả này luôn tinh tấn dũng mãnh, chí nguyện không xen tạp, tâm sâu xa kiên cố hằng chẳng thoái chuyển, dù những hi vọng thù thắng như cứu lửa cháy dù không hề chán đủ, mến chư Thiện tri thức, thân cận cúng dường, tìm cầu khắp nơi để kính thờ, thỉnh pháp.

Trước đây, đồng tử này từng ở thành Phước, thọ giáo nơi đức Văn-thù, rồi lần lượt đi về phương Nam cầu Thiện tri thức, trải qua một trăm mười vị Thiện tri thức, nay mới đến đây gặp Ta. Đồng tử này chưa từng có một niệm lười mỏi.

Đồng tử này rất là khó có.

Đồng tử này hướng đến Đại thừa, nương nơi đại tuệ, phát đại dũng mãnh, choàng giáp đại Bi, dùng tâm đại Từ cứu giúp chúng sinh, khởi hạnh đại tinh tấn Ba-la-mật, làm đại thương chủ hộ trợ các chúng sinh, làm thuyền pháp lớn vượt qua biển các cõi, trụ ở đại đạo, chứa hạp pháp báu lớn, tu những pháp trợ đạo rộng lớn. Người như thế rất khó được nghe, rất khó được thấy, rất khó được gần gũi cùng ở cùng đi. Vì sao? Vì đồng tử này phát tâm cứu giúp tất cả chúng sinh, làm cho tất cả chúng sinh thoát khổ, khỏi các cõi ác, rời các hiểm nạn, phá tối vô minh, ra khỏi đồng trống sinh tử, dứt luân chuyển trong các loài, khỏi cảnh giới của ma, chẳng nhiễm pháp thế gian, ra khỏi bùn lầy ái dục, dứt vòng tham, mở trí kiến, phá nhà tướng, tuyệt đường mê, xô cờ kiêu mạn, nhổ tên phiền não, triệt lọng ngủ nghỉ, xé lưới ái, diệt vô minh, qua khỏi dòng hữu, lìa dua nịnh, tịnh tâm cấu uế đoạn nghi hoặc, ra khỏi sinh tử.

Đồng tử này vì những người bị bốn dòng hữu lậu cuốn trôi mà tạo thuyền đại pháp, vì những người bị sinh lầy kiến chấp làm lún chìm mà lập cầu đại pháp, vì những người bị si tối làm mê mờ mà thắp đèn đại trí, vì những người đi trong đồng hoang sinh tử mà khai thị Thánh đạo, vì những người mang bệnh nặng phiền não mà điều hòa pháp dược, vì những người bị khổ sinh lão tử mà cho uống cam lộ để được an ổn, vì người vào trong lửa tham, sân, si mà tưới nước định cho họ được mát mẻ, với người nhiều lo sầu thì an ủi cho họ được an, với người bị nhốt trong ngục hữu lậu thì khuyên bảo họ thoát ra, với người vào lưới kiến chấp thì mở lưới bằng kiến trí tuệ, với người ở trong thành ba cõi thì chỉ cửa giải thoát, với người ở hiểm nạn thì dắt họ đến chỗ an ổn, với người sợ giặc kết sử thì cho họ pháp vô úy, với người bị đọa vào cõi ác thì trao cho họ tay Từ bi, với người bị hại về năm uẩn thì chỉ cho họ thành Niết-bàn, với người bị ràng buộc trong mười tám giới thì dùng Thánh đạo để mở, với người đắm nơi thôn xóm sáu xứ trống rỗng thì dùng ánh sáng trí tuệ để dẫn họ ra, người ở nơi đạo tà thì dùng đạo chánh cứu họ, người gần bạn ác thì chỉ bạn lành cho họ, người ưa pháp phàm thì dạy cho pháp Thánh, người ham sinh tử thì làm cho họ hướng đến thành Nhất thiết trí.

Đồng tử này luôn dùng những hạnh như vậy để cứu giúp chúng sinh, phát tâm Bồ-đề chưa từng thôi dứt, cầu đạo Đại thừa chưa từng lười mỏi, uống nước của các pháp không sinh nhàm chán, hằng siêng chứa nhóm hạnh trợ đạo, thường thích tịnh tu tất cả pháp môn, tu hạnh Bồ-tát chẳng bỏ tinh tấn, thành tựu đầy đủ đại nguyện, khéo thực hành phương tiện, luôn muốn được thấy Thiện tri thức, phụng sự Thiện tri thức thân không lười mỏi, nghe Thiện tri thức dạy bảo thì luôn tùy thuận thực hành chưa từng trái

ngịch.

Này đại chúng! Nếu chúng sinh nào có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề thì thật là hy hữu. Nếu đã phát tâm lại có thể tinh tấn theo phương tiện chứa nhóm những Phật pháp như vậy thì lại càng hy hữu hơn.

Lại có thể cầu đạo Bồ-tát như vậy, làm tịnh hạnh Bồ-tát như vậy, phụng sự Thiện tri thức như vậy, như chữa đầu chấy như vậy, thuận theo lời dạy của Thiện tri thức như vậy, kiên cố tu hành như vậy, chứa nhóm Bồ-đề phần như vậy, chẳng cầu tiếng tăm lợi dưỡng như vậy, chẳng bỏ tâm Bồ-tát thuần nhất như vậy, chẳng thích nhà cửa như vậy, chẳng ham dục lạc, chẳng luyến cha mẹ thân thích của tri thức, chỉ thích theo cầu bạn bè của Bồ-tát, lại có thể chẳng đoái đến thân mạng mà chỉ nguyện siêng tu đạo Nhất thiết trí như vậy, thì nên biết đó là lần lượt càng khó hơn.

Này đại chúng! Chư Bồ-tát khác trải qua vô lượng trăm ngàn muôn ức triệu kiếp mới có thể đầy đủ hạnh nguyện của Bồ-tát, mới có thể gần Phật Bồ-đề.

Đồng tử này trong một đời có thể làm nghiêm tịnh cõi Phật, có thể hóa độ chúng sinh, có thể dùng trí tuệ thâm nhập pháp giới, có thể thành tựu các môn Ba-la-mật, có thể thêm rộng tất cả hạnh, có thể viên mãn tất cả đại nguyện, có thể vượt ra khỏi tất cả nghiệp ma, có thể phụng sự tất cả thiện hữu, có thể làm thanh tịnh đạo Bồ-tát, có thể đầy đủ những hạnh Phổ Hiền.

Bồ-tát Di-lặc khen ngợi công đức của Thiện Tài làm cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh phát tâm Bồ-đề, rồi bảo Thiện Tài:

–Lành thay! Lành thay! Này thiện nam! Ông vì lợi ích của tất cả thế gian, vì cứu giúp tất cả chúng sinh và siêng cầu tất cả Phật pháp, nên phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ông được lợi hành, khéo được thân người, khéo trụ thọ mạng, khéo gặp Đức Như Lai xuất hiện, khéo thấy đại Thiện tri thức Văn-thù-sư-lợi, thân của ông là kho chứa điều thiện được những thiện căn thắm nhuần, được pháp lành nuôi lớn, bao nhiêu sự hiểu biết và mong muốn đều được thanh tịnh, đã được chư Phật đồng hộ niệm, đã được thiện hữu thâm nhận. Vì sao? Vì tâm Bồ-đề như hạt giống, vì có thể sinh tất cả Phật pháp. Tâm Bồ-đề như ruộng tốt, vì có thể sinh trưởng pháp bạch tịnh cho tất cả chúng sinh. Tâm Bồ-đề như đại địa, vì có thể giữ gìn tất cả thế gian. Tâm Bồ-đề như nước trong, vì có thể rửa sạch phiền não như nhớp. Tâm Bồ-đề như gió lớn, vì vô ngại nơi khắp thế gian. Tâm Bồ-đề như lửa mạnh, vì có thể thiêu đốt bao thứ củi kiến chấp. Tâm Bồ-đề như mặt trời trong sáng, vì chiếu khắp tất cả thế gian. Tâm Bồ-đề như mặt trăng, vì những pháp bạch tịnh đều viên mãn. Tâm Bồ-đề như đèn sáng, vì có thể phóng ra những pháp ánh sáng. Tâm Bồ-đề như mắt sáng, vì thấy khắp tất cả chỗ an nguy. Tâm Bồ-đề dường như con đường lớn, vì dẫn vào thành đại trí. Tâm Bồ-đề như con đường chánh, vì làm cho rời khỏi pháp tà. Tâm Bồ-đề như cỗ xe lớn, vì có thể chuyên chở hết chư Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như cửa ngõ, vì khai thị tất cả hạnh Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như cung điện, vì an trụ, tu tập pháp Tam-muội. Tâm Bồ-đề như khu vườn, vì ở trong đó đạo chơi hưởng mới pháp lạc. Tâm Bồ-đề như nhà cửa vì tạo an ổn cho tất cả chúng sinh. Tâm Bồ-đề là chỗ về, vì lợi ích của tất cả thế gian. Tâm Bồ-đề là chỗ dựa, vì các hạnh Bồ-tát đều nương tựa vào đó. Tâm Bồ-đề như từ phụ, vì dạy dỗ tất cả chư Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như từ mẫu, vì sinh trưởng tất cả Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như nữ mẫu, vì dưỡng dục tất cả chư Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như thiện hữu, vì thành tựu lợi ích cho chư Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như vua chúa, vì vượt hơn tất cả hàng Nhị thừa. Tâm Bồ-đề như đế vương, vì được tự tại trong tất cả nguyện. Tâm Bồ-đề như biển lớn, vì tất cả công đức đều vào

trong đó. Tâm Bồ-đề như núi Tu-di, vì bình đẳng đối với tâm của các chúng sinh. Tâm Bồ-đề như núi Thiết vi, vì thâm giữ tất cả thế gian. Tâm Bồ-đề như núi Tuyết, vì nuôi lớn tất cả cây thuốc trí tuệ. Tâm Bồ-đề như núi Hương, vì xuất sinh tất cả hương công đức. Tâm Bồ-đề như hư không, vì những công đức vi diệu rộng lớn vô biên. Tâm Bồ-đề như hoa sen, vì chẳng nhiễm tất cả pháp thế gian. Tâm Bồ-đề như voi thông minh đã thuần thực, vì tâm ấy thuận lành chẳng ngang trái. Tâm Bồ-đề như ngựa hiền hay, vì xa lìa tất cả những tánh ác. Tâm Bồ-đề như bậc Điều Ngự sư, vì giữ gìn tất cả pháp Đại thừa. Tâm Bồ-đề như thuốc hay, vì trị được tất cả bệnh phiền não. Tâm Bồ-đề như hố sâu, vì có thể làm sụp đổ tất cả những pháp ác. Tâm Bồ-đề như kim cương, vì đều có thể xuyên thấu tất cả các pháp. Tâm Bồ-đề như hương nước, vì có thể đựng đầy tất cả hương công đức. Tâm Bồ-đề như hoa đẹp, vì tất cả thế gian đều ưa thấy. Tâm Bồ-đề như bạch chiên-đàn, vì trừ những nóng bức tham dục làm cho mát mẻ. Tâm Bồ-đề như hắc trầm hương, vì có thể xông khắp pháp giới. Tâm Bồ-đề như Dược vương Thiện Kiến, vì phá diệt được tất cả bệnh phiền não. Tâm Bồ-đề như thuốc Tỳ-cấp-ma, vì nhổ được tất cả mũi tên mê hoặc. Tâm Bồ-đề như Đế Thích, vì là vị tối tôn trong tất cả vua chúa. Tâm Bồ-đề như Tỳ-sa-môn, vì dứt được tất cả khổ sở nghèo cùng. Tâm Bồ-đề như trời Công Đức, vì trang nghiêm với tất cả công đức. Tâm Bồ-đề như các thứ trang nghiêm, vì trang nghiêm tất cả chư Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như kiếp hỏa đốt cháy, vì có thể cháy tiêu tất cả pháp hữu vi. Tâm Bồ-đề như thuốc vô sinh căn, vì nuôi dưỡng tất cả Phật pháp. Tâm Bồ-đề như long châu, vì tiêu được tất cả độc phiền não. Tâm Bồ-đề như ngọc thủy thanh, vì có thể làm trong tất cả phiền não ô trược. Tâm Bồ-đề như ngọc như ý, vì chu cấp cho tất cả kẻ nghèo thiếu. Tâm Bồ-đề như bình công đức, vì làm cho tâm của chúng sinh được thỏa mãn. Tâm Bồ-đề như cây như ý, vì có thể mưa tất cả đồ trang nghiêm. Tâm Bồ-đề như áo lông ngỗng, vì chẳng dính bụi sinh tử. Tâm Bồ-đề như chỉ bạch điệp, vì tánh xưa nay vốn thanh tịnh. Tâm Bồ-đề như lưỡi cày bén, vì có thể dọn tất cả ruộng của chúng sinh. Tâm Bồ-đề như Na-la-diên, vì có thể dẹp tất cả kẻ địch ngã kiến. Tâm Bồ-đề như mũi tên đi mau, vì phá được tất cả địch khổ. Tâm Bồ-đề như ngọn mâu nhọn, vì có thể xuyên thủng giáp phiền não. Tâm Bồ-đề như giáp cứng, vì có thể hộ tâm như lý. Tâm Bồ-đề như dao bén, vì có thể chặt tất cả đầu phiền não. Tâm Bồ-đề như gươm bén, vì có thể chặt đứt tất cả giáp kiêu mạn. Tâm Bồ-đề như ngọn cờ của dũng tướng, vì có thể dẹp yên tất cả quân ma. Tâm Bồ-đề như cửa bén, vì có thể cửa đứt tất cả cây vô minh. Tâm Bồ-đề như búa bén, vì có thể chặt những cây khổ. Tâm Bồ-đề như binh khí, vì có thể đề phòng nạn khổ. Tâm Bồ-đề như cánh tay giỏi, vì phòng hộ tất cả những pháp độ thân. Tâm Bồ-đề như đôi chân tốt, vì an lập tất cả những công đức. Tâm Bồ-đề như thuốc chữa mắt, vì diệt trừ tất cả bệnh lòa vô minh. Tâm Bồ-đề như kim nhíp, vì có thể nhổ tất cả gai thân kiến. Tâm Bồ-đề như đồ nằm, vì dứt trừ những lao khổ sinh tử. Tâm Bồ-đề như Thiện tri thức, vì có thể mở tất cả dây trói sinh tử. Tâm Bồ-đề như cửa báu, vì trừ tất cả sự nghèo cùng. Tâm Bồ-đề như đại Đạo sư, vì khéo biết đạo xuất yếu của Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như kho báu ngầm, vì xuất sinh của cải công đức không thiếu. Tâm Bồ-đề như nước suối trào, vì sinh nước trí tuệ không cùng tận. Tâm Bồ-đề như gương sáng, vì hiện khắp tất cả hình tượng pháp môn. Tâm Bồ-đề như hoa sen, vì chẳng nhiễm tất cả tội cấu. Tâm Bồ-đề như sông lớn, vì dẫn chảy ra tất cả pháp nhiếp, độ. Tâm Bồ-đề như đại Long vương, vì có thể mưa tất cả pháp diệu. Tâm Bồ-đề như mạng căn, vì giữ gìn thân đại Bi của Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như cam lộ, vì có thể làm an trụ nơi cõi bất tử. Tâm Bồ-đề như tấm lưới lớn, vì thâm tóm khắp tất cả

những chúng sinh. Tâm Bồ-đề như lưới chài, vì thâu tóm lấy tất cả kẻ đáng được hóa độ. Tâm Bồ-đề như câu môi, vì bắt những kẻ ở trong vực hữu lậu ra. Tâm Bồ-đề như thuốc A-già-đà, vì có thể làm cho người vô bệnh vĩnh viễn được an ổn. Tâm Bồ-đề như thuốc trừ độc, vì có thể tiêu hết độc tham ái. Tâm Bồ-đề như người trì chú giỏi, vì có thể trừ tất cả độc điên đảo. Tâm Bồ-đề như gió mạnh, vì có thể thổi cuốn tất cả sương mù che khuất. Tâm Bồ-đề như châu báu, vì xuất sinh tất cả báu giác phần. Tâm Bồ-đề như chủng tánh tốt, vì xuất sinh tất cả pháp bạch tịnh. Tâm Bồ-đề như nhà ở, vì là chỗ ở của những pháp công đức. Tâm Bồ-đề như phố chợ, vì là chỗ đổi trao của thương gia Bồ-tát. Tâm Bồ-đề như thuốc luyện vàng, vì có thể trị tất cả căn phiền não. Tâm Bồ-đề như mật tốt, vì viên mãn tất cả vị công đức. Tâm Bồ-đề như chánh đạo, vì khiến chư Bồ-tát vào thành trí. Tâm Bồ-đề như châu tốt, vì có thể đựng tất cả pháp bạch tịnh. Tâm Bồ-đề như mưa phải thời, vì có thể trừ tất cả bụi phiền não. Tâm Bồ-đề là chỗ ở, vì là chỗ ở của tất cả Bồ-tát. Tâm Bồ-đề là hạnh vô tận, vì chẳng chứng lấy quả giải thoát của Thanh văn. Tâm Bồ-đề như tịnh lưu ly, vì tự tánh sáng sạch không nhơ. Tâm Bồ-đề như châu báu Đế thanh, vì hơn hẳn trí của thế gian và Nhị thừa. Tâm Bồ-đề như tiếng trống tan canh, vì đánh thức chúng sinh tỉnh giấc ngủ phiền não. Tâm Bồ-đề như nước trong sạch, vì tánh vốn thuần sạch không nhơ đục. Tâm Bồ-đề như vàng Diêm-phù-đàn, vì che mờ tất cả pháp lành hữu vi. Tâm Bồ-đề như núi lớn, vì siêu xuất tất cả thế gian. Tâm Bồ-đề là chỗ về, vì chẳng chối từ tất cả ai trở về. Tâm Bồ-đề là nghĩa lợi, vì có thể trừ tất cả sự suy não. Tâm Bồ-đề là diệu bảo, vì có thể làm cho tất cả tâm sinh hoan hỷ. Tâm Bồ-đề như hội đại thí, vì sung mãn tất cả tâm của chúng sinh. Tâm Bồ-đề là tôn thắng, vì tâm chúng sinh không tâm nào bằng. Tâm Bồ-đề như kho báu ngầm, vì có thể thâu tóm tất cả Phật pháp. Tâm Bồ-đề như lưới Nhân-đà-la, vì có thể chế phục A-tu-la phiền não. Tâm Bồ-đề như gió Bà-lâu-na, vì có thể làm chấn động những kẻ đáng được hóa độ. Tâm Bồ-đề như lửa Nhân-đà-la, vì có thể đốt cháy tất cả hoặc, tập. Tâm Bồ-đề như tu hạnh chi-đề, vì tất cả thế gian nên cúng dường.

Này thiện nam! Tâm Bồ-đề thành tựu vô lượng công đức như vậy.

Tóm lại, phải biết tâm Bồ-đề đồng với công đức của tất cả Phật pháp. Vì sao? Vì nhân nơi tâm Bồ-đề mà xuất sinh tất cả hạnh Bồ-tát. Như Lai ba đời từ tâm Bồ-đề mà sinh ra.

Vì thế, nên nếu có ai phát tâm Vô thượng Bồ-đề tức đã xuất sinh vô lượng công đức, có thể thâu giữ khắp đạo Nhất thiết trí.

Này thiện nam! Ví như có người được thuốc Vô úy thì rời năm điều sợ hãi. Đó là lửa không cháy được. Độc không hại được. Gươm dao không chém đứt được. Nước không làm trôi chìm được. Khói không xông ngộp được.

Cũng vậy, Đại Bồ-tát được thuốc tâm Bồ-đề Nhất thiết trí, thì lửa tham không cháy, độc sân chẳng trúng, dao hoặc chẳng đứt, dòng hữu lậu chẳng cuốn trôi, khói giác quán không thể xông hại.

Ví như có người được thuốc Giải thoát, thì vĩnh viễn không bị tai nạn bất ngờ. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được thuốc giải thoát trí tâm Bồ-đề, thì lìa hẳn họa nạn sinh tử.

Ví như có người cầm thuốc Ma-ha ứng-già, rắn độc nghe mùi thì liền tránh xa. Cũng vậy, Đại Bồ-tát gìn giữ thuốc đại ứng-già tâm Bồ-đề, thì tất cả rắn độc ác phiền não nghe hơi thấy đều tan mất.

Ví như có người cầm thuốc Vô thắng, tất cả oán địch không hơn được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát cầm thuốc vô thắng tâm Bồ-đề, thì hàng phục được tất cả quân ma.

Ví như có người cầm thuốc Tỳ-cấp-ma, có thể làm cho tên độc tự nhiên rơi rớt. Cũng vậy, Đại Bồ-tát cầm thuốc Tỳ-cấp-ma tâm Bồ-đề, làm cho tên độc tham, sân, si ác kiến tự nhiên rơi rớt.

Ví như có người cầm thuốc Thiện kiến, có thể trừ tất cả bệnh tật đã mang. Cũng vậy, Đại Bồ-tát cầm thuốc Thiện kiến tâm Bồ-đề, trừ hết tất cả bệnh phiền não.

Như có cây thuốc tên San-đà-na, có ai lấy vỏ dùng thoa ghẻ, thì ghẻ liền lành, vỏ cây ấy vừa lấy là sinh lại liền, lấy không hết được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát từ tâm Bồ-đề sinh cây Nhất thiết trí, có ai thấy mà sinh tâm tin, thì ghẻ phiền não, nghiệp đều được tiêu diệt, cây Nhất thiết trí không hề tổn.

Như có cây thuốc tên là Vô sinh căn, do sức của cây này mà tăng trưởng tất cả cây ở châu Diêm-phù-đề. Cũng vậy, do sức cây tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát làm cho tất cả pháp thiện của hàng Hữu học, Vô học và chư Bồ-tát đều được tăng trưởng.

Ví như thuốc A-lam-bà, nếu dùng thoa thân, thì thân và tâm đều có thể chịu đựng được. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát làm cho thân tâm tăng trưởng pháp lành. Ví như có người được thuốc niệm lực, phàm những sự đã được nghe thì ghi nhớ chẳng quên. Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề thì nghe thọ trì tất cả Phật pháp đều không quên mất.

Ví như thuốc đại liên hoa, nếu ai uống thuốc này thì sẽ sống lâu một kiếp. Cũng vậy, Đại Bồ-tát uống thuốc đại liên hoa tâm Bồ-đề thì được thọ mạng tự tại trong vô số kiếp.

Ví như thuốc ẩn hình, người cầm thuốc này thì Nhân và phi nhân đều không thấy được. Đại Bồ-tát cầm thuốc tàng hình tâm Bồ-đề thì tất cả chúng ma không thấy được.

Này thiện nam! Như biển có ngọc báu tên là Phổ tập chúng bảo. Ngọc này nếu còn, giả sử kiếp hỏa đốt cháy thế gian cũng không thể làm cho biển này giảm được một giọt nước. Cũng vậy, ngọc tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát ở trong biển đại nguyện của Bồ-tát, nếu thường ghi nhớ gìn giữ chẳng thoái thất, thì không thể hư hoại một thiện căn của Bồ-tát. Nếu thoái tâm Bồ-đề thì tất cả pháp lành đều diệt tan.

Như có châu ma-ni tên là Đại quang minh, nếu ai đeo châu này thì bao nhiêu ánh sáng của tất cả đồ trang sức khác đều bị che khuất cả. Cũng vậy, ngọc tâm Bồ-đề trang nghiêm nơi thân của Bồ-tát thì làm lu mờ tất cả tâm báu Nhị thừa.

Như ngọc thủy thanh có thể lóng trong nước đục. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Bồ-tát lóng sạch tất cả phiền não.

Như có người đeo châu Trụ thủy xuống biển không bị nước làm hại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề vào trong tất cả biển sinh tử trọn không bị chìm.

Như có người được châu báu của rồng rôi cầm đi vào Long cung, không bị các loài rồng rắn làm hại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề vào trong Dục giới, tất cả phiền não không làm hại được.

Như Thiên đế Thích đội mũ ma-ni che khuất tất cả Thiên chúng khác. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đội mũ đại nguyện tâm Bồ-đề thì vượt hơn tất cả chúng sinh trong ba cõi.

Như có người được châu như ý thì hết nghèo khổ. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề thì xa lìa tất cả tà mạng sợ hãi.

Như có người được châu Nhật tinh cầm hướng về ánh sáng mặt trời thì sinh ra lửa. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề cầm hướng đến ánh sáng trí mà sinh lửa trí.

Như có người được châu Nguyệt tinh cầm hướng về phía ánh sáng mặt trăng thì sinh ra nước. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề xoay về hồi hướng thì sinh tất cả thiện căn đại nguyện.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như Long vương đội mào ma-ni báu thì rời khỏi tất cả oán địch sợ hãi. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đội mào tâm Bồ-đề đại bi thì rời khỏi đường ác và các nạn.

Như có châu báu tên là Nhất thiết thế gian trang nghiêm tạng, nếu ai được châu này thì muốn điều gì cũng đều được thỏa mãn, mà châu này không bị tổn giảm. Cũng vậy, nếu ai được tâm Bồ-đề này thì đều được toại nguyện, tâm này không bị tổn giảm.

Như Chuyển luân vương có châu báu ma-ni để trong cung, phóng ra ánh sáng lớn xua hết tất cả tối tăm. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đem tâm Bồ-đề ở Dục giới phóng ra ánh sáng đại trí phá vô minh của mọi loài.

Như châu Đế thanh đại ma-ni, ai được ánh sáng của châu này chiếu nhằm thì thân người ấy đồng màu với châu này. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dùng tâm Bồ-đề quán sát các pháp hồi hướng về thiện căn thì đều đồng một màu với tâm Bồ-đề.

Như châu Lưu ly trăm ngàn năm ở trong chỗ nhơ uest mà chẳng nhiễm nhơ uest, vì tánh nó bản lai trong sạch. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát ở Dục giới trăm ngàn kiếp mà chẳng bị sự tội lỗi của cõi dục làm nhiễm, vì tánh nó thanh tịnh như pháp giới.

Như châu Tịnh quang minh có thể làm lu mờ màu sắc của tất cả châu báu khác. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát có thể làm lu mờ tất cả công đức của phàm phu và Nhị thừa.

Như châu Hỏa diệm đều có thể trừ diệt tất cả tối tăm. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát có thể diệt trừ tất cả sự tối tăm của vô tri.

Như trong biển có châu báu Vô giá, người đi buôn châu báu lượm được đem về thành thị, tất cả sắc sáng nơi trăm ngàn vạn những châu ngọc khác không bằng được. Cũng vậy, tâm Bồ-đề ở trong biển lớn sinh tử, Đại Bồ-tát dùng thuyền đại nguyện với thân tâm tương tục chở đem vô thành giải thoát, công đức của hàng Nhị thừa không bằng được.

Như có châu báu tên là Tự tại vương ở tại châu Diêm-phù-đề cách mặt trời, mặt trăng bốn vạn do-tuần, cảnh vật trang nghiêm của cung nhật nguyệt đều hiện bóng rõ trong châu báu này. Cũng vậy, công đức thanh tịnh của Đại Bồ-tát phát tâm Bồ-đề ở trong sinh tử chiếu pháp giới hư không, tất cả công đức của Phật trí đều hiện trong đó.

Như trong biển có châu báu Hải tạng, châu này hiện khắp những sự trang nghiêm trong biển. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát hiện khắp những sự trang nghiêm của biển Nhất thiết trí.

Như vàng Diêm-phù-đàn cõi trời, chỉ trừ châu báu tâm vương đại ma-ni, không bảo vật nào sánh bằng. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát, trừ Nhất thiết trí, không công đức nào sánh bằng.

Như người giỏi phương pháp thâm phục rồng, thì ở trong loài rồng được tự tại. Cũng vậy, Bồ-tát đắc tâm Bồ-đề được tự tại trong tất cả phiền não.

Như dũng sĩ mặc áo giáp cầm binh khí xông trận, tất cả oán địch không chế phục được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát mặc và cầm áo giáp tâm Bồ-đề thì tất cả nghiệp hoặc không chế ngự được.

Như Hắc chiên-đàn hương cõi trời, nếu đốt một chỉ thì hơi hương xông khắp Tiểu thiên thế giới, giá trị của tất cả châu báu trong đại thiên thế giới đều không bằng. Cũng vậy, một niệm công đức nơi tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát xông khắp pháp giới, tất cả công đức của Thanh văn, Duyên giác đều không bằng được.

Như Bạch chiên-đàn thoa trên thân thì có thể trừ tất cả phiền não làm cho thân tâm được trong lành. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát có thể trừ tất cả phiền não

của các hoặc tham, sân, si phân biệt hư vọng làm cho được đầy đủ trí tuệ thanh tịnh.

Như núi Tu-di, nếu ai ở gần thì đồng một màu sắc với núi này. Cũng vậy, nếu ai ở gần tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát thì đồng màu với Nhất thiết trí của Bồ-tát.

Như cây Ba-lợi-chất-đa-la, hương khí của vỏ cây này không có cây hoa nào ở Diêm-phù-đề thơm bằng. Cũng vậy, hương công đức đại nguyện nơi tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát hơn hẳn công đức của hương giới, định, tuệ, giải thoát và giải thoát tri kiến của tất cả hàng Nhị thừa.

Như cây Ba-lợi-chất-đa-la dù chưa đơm hoa, nhưng nên biết chính nơi cây này là chỗ xuất sinh vô lượng hoa. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát dù chưa phát sinh Nhất thiết trí, nhưng nên biết tâm này là chỗ xuất sinh hoa trí giác cho vô số chúng nhân thiên.

Như dùng hoa Ba-lợi-chất-đa-la để ướp y phục trong một ngày, thì mùi thơm hơn hẳn dùng các thứ hoa thơm khác ướp y phục trong ngàn năm. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát huân tập công đức trong một đời hơn hẳn công đức vô lậu của hàng Nhị thừa huân tập trong trăm ngàn kiếp.

Như trong hải đảo mọc cây Gia tử, cây rễ nhánh lá hoa trái của cây này, mọi người thường lấy sử dụng mà vẫn không hết. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát, từ lúc mới phát tâm dấy khởi bi nguyện, cho đến thành Phật, chánh pháp trụ thế luôn lợi ích cho tất cả thế gian không lúc nào tạm dứt.

Như có nước thuốc tên là Ha-trạch-ca, nếu ai có thì dùng một lượng nước thuốc này tất biến được ngàn lượng đồng thành chân kim, chẳng phải đồng biến được thuốc này. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dùng thuốc trí hồi hương của tâm Bồ-đề, biến tất cả pháp nghiệp hoặc làm cho đều thành tướng Nhất thiết trí, chẳng phải nghiệp hoặc biến được tâm này.

Như chút ít lửa, tùy đem nhóm đốt nơi chỗ nào thì ngọn lửa càng thêm mạnh. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát tùy chỗ nào duyên dựa thì trí tuệ càng mạnh.

Như một ngọn đèn đem thắp trăm ngàn đèn khác, mà ngọn đèn này không tổn giảm. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát đốt khắp đèn trí của chư Phật ba đời mà tâm ấy không giảm không hết.

Như đem một ngọn đèn vào trong nhà tối, thì có thể phá trừ sự tối tăm đã có từ trăm ngàn năm. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát đem vào trong tâm của chúng sinh, thì có thể trừ hết những phiền não nghiệp chướng trong trăm ngàn vạn ức vô số kiếp.

Như tim đèn, tùy lớn hay nhỏ mà phát ra ánh sáng, nếu thêm dầu thì ánh sáng chẳng tắt. Cũng vậy, đèn tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát, dùng đại nguyện làm tim, ánh sáng chiếu khắp pháp giới, thêm dầu đại bi thì giáo hóa chúng sinh, làm trang nghiêm nơi cõi Phật, thi hành Phật sự không ngừng nghỉ.

Như Thiên vương Tha hóa tự tại đội mào Diêm-phù-đàn kim, tất cả vật trang nghiêm của chư Thiên tử nơi cõi Dục đều không bằng được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đội mào đại nguyện của tâm Bồ-đề, thì tất cả công đức của phàm phu, hàng Nhị thừa đều không bằng được.

Như lúc Sư tử chúa gầm rống, sư tử con nghe tiếng đều thêm mạnh mẽ, còn các muông thú khác đều kinh sợ lẫn trốn. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Pháp vương gầm rống, chư Bồ-tát Pháp vương Tử nghe tiếng Phật thì thêm công đức, còn người có chỗ thủ đắc nghe tiếng Phật thì đều lui tan.

Như có người lấy gân sư tử làm dây đàn, khi tấu đàn này thì tiếng của những đàn khác đều tắt mất. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dùng tâm Bồ-đề làm dây pháp nhạc, khi tấu lên thì tất cả năm dục và công đức của hàng Nhị thừa đều đoạn tuyệt.

Như có người chứa sữa dê, sữa bò nhiều như biển lớn, đem một giọt sữa sư tử nhỏ vào trong đó thì đều biến hoại, sữa sư tử xuyên thẳng qua không bị trở ngại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đem tâm Bồ-đề để vào trong biển phiền não, nghiệp, đã chứa từ vô lượng kiếp, thì đều làm cho hư hoại, mà tâm Bồ-đề thẳng qua vô ngại, trọn không trụ trong quả giải thoát của hàng Nhị thừa.

Như chim Ca-lăng-tần-già lúc còn ở trong vỏ trứng đã có uy lực, các loài chim khác đều không bằng được. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát ở trong sinh tử, có những uy lực nơi công đức đại Bi, hàng Thanh văn và Duyên giác không bằng được.

Như chim Kim sí lúc mới sinh cặp mắt sáng tỏ lạnh lợi, bay liệng mau chóng, tất cả chim khác dù đã sinh lâu, đã trưởng thành vẫn không bằng được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát phát tâm Bồ-đề làm Pháp vương tử thì trí tuệ thanh tịnh, đại Bi dũng mãnh, tất cả hàng Nhị thừa dù đã tu hành trăm ngàn kiếp vẫn không bằng được.

Như có tráng sĩ cầm mâu nhọn đâm thủng áo giáp cứng dầy xuyên qua vô ngại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dùng tâm Bồ-đề đâm thủng những tà kiến phiền não, xuyên qua vô ngại.

Như đại lực dũng sĩ Ma-ha-na-già, nếu oai lực phẫn khích, thì trên trán nổi vết sẹo, nếu vết sẹo ấy chưa lặn, thì tất cả người trong cõi Diêm-phù-đề không ai đấu sức lại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát nếu khởi đại Bi thì tất định phát tâm Bồ-đề, lúc chưa xả tâm này thì tất cả ma và quân ma trong thế gian không làm hại được.

Như xạ sư có các đệ tử, dù chưa tập quen nghề của thầy, nhưng sự khôn ngoan khéo léo đã hơn những người khác. Đại Bồ-tát lúc mới phát tâm cũng như vậy, dù chưa quen hạnh Nhất thiết trí, nhưng trí nguyện mong muốn, hiểu biết đã hơn hẳn tất cả thế gian và hàng Nhị thừa.

Như người tập bắn tên, trước đứng yên sau mới tập cách bắn. Cũng vậy, Đại Bồ-tát muốn học đạo Nhất thiết trí của Như Lai, trước phải an trụ nơi tâm Bồ-đề, rồi sau mới tu hành tất cả Phật pháp.

Như nhà ảo thuật sắp diễn bày, trước phải nhớ và trì pháp huyền, sau đó biến hiện mới thành tựu. Cũng vậy, Đại Bồ-tát sắp phát khởi thần thông của chư Phật, Bồ-tát, trước phải phát tâm Bồ-đề, sau đó mọi sự mới được thành tựu.

Như ảo thuật, không có hình sắc mà hiện ra hình sắc. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát dù không có hình sắc thấy được, nhưng có thể thấy khắp mười phương pháp giới, thị hiện đủ những thứ công đức trang nghiêm.

Như mèo chồn vừa nhìn thấy chuột, thì chuột liền rút vô hang chẳng dám ra. Cũng vậy, Đại Bồ-tát phát tâm Bồ-đề vừa dùng mắt trí tuệ xem nghiệp, hoặc, thì nghiệp, hoặc liền lẩn trốn chẳng còn sinh.

Như có người đeo đồ trang sức bằng vàng Diêm-phù-đàn, vàng này làm lu mờ những vật khác khiến các vật khác mất hết vẻ đẹp sáng. Cũng vậy, Đại Bồ-tát đeo tâm Bồ-đề, tâm này làm lu mờ tất cả công đức của phàm phu và hàng Nhị thừa, làm cho những công đức này không còn sắc sáng.

Như chút ít từ thạch, sức của nó có thể hút những xiềng xích bằng sắt. Cũng vậy, Đại Bồ-tát khởi một niệm của tâm Bồ-đề, thì có thể hoại diệt tất cả kiến dục vô minh.

Như có từ thạch, nếu gặp sắt thì đều bị hút đi không còn trụ nơi được. Tâm Bồ-đề

của Đại Bồ-tát cũng như vậy, những nghiệp, phiền não và Nhị thừa giải thoát nếu vừa đối diện thì đều tan mất không còn lưu trú.

Như có người giỏi vào biển lớn, tất cả loài thủy tộc không làm hại được, giả sử vào miệng cá Ma-kiệt cũng không bị cắn nuốt. Cũng vậy, Đại Bồ-tát phát tâm Bồ-đề vào biển sinh tử, những nghiệp, phiền não không làm hại được, giả sử vào trong pháp thật tế của Thanh văn, Duyên giác cũng chẳng bị trở ngại.

Như có người uống nước cam lộ, tất cả vật độc không làm hại được. Cũng vậy Đại Bồ-tát uống nước tâm Bồ-đề thì chẳng đi vào hàng Thanh văn, Bích-chi-phật, vì đủ sức bi nguyện lớn rộng.

Như có người được thuốc An-thiện-na dùng thoa lên đôi mắt, dù đi trong nhân gian mà không ai ngó thấy. Cũng vậy, Đại Bồ-tát được tâm Bồ-đề, có thể dùng phương tiện thiện xảo nhập vào cảnh giới ma nhưng tất cả chúng ma không thấy được.

Như có người nương tựa nơi Quốc vương thì chẳng sợ những người khác. Cũng vậy, Đại Bồ-tát nương tựa uy lực lớn của tâm Bồ-đề thì chẳng sợ những nạn đường ác ngăn che.

Như có người ở trong nước thì chẳng sợ lửa cháy. Cũng vậy, Đại Bồ-tát ở trong thiện căn phát tâm Bồ-đề thì chẳng sợ trí giải thoát của Nhị thừa.

Như người nương tựa nơi mãnh tướng thì không sợ tất cả kẻ oán địch. Cũng vậy, Đại Bồ-tát nương tựa nơi sức dũng mãnh của tâm Bồ-đề thì chẳng sợ tất cả hạnh ác.

Như Thiên đế Thích cầm chày kim cang đánh dẹp tất cả chúng A-tu-la. Cũng vậy, Đại Bồ-tát cầm giữ tâm Bồ-đề xô dẹp tất cả những ma, ngoại đạo.

Như có người uống thuốc Diên mạng thì mãi mãi được tráng kiện chẳng già, chẳng ốm. Cũng vậy, Đại Bồ-tát uống thuốc tâm Bồ-đề thì trong vô số kiếp thực hành hạnh Bồ-tát không nhàm mỏi, cũng không nhiễm chấp.

Như có người điều hòa thuốc nước, thì trước hết phải lấy nước trong sạch. Cũng vậy, Đại Bồ-tát muốn tu hành tất cả hạnh nguyện Đại thừa thì trước hết phải phát tâm Bồ-đề.

Như người giữ gìn thân thể, thì trước hết phải gìn giữ mạng căn. Cũng vậy, Đại Bồ-tát hộ trì Phật pháp thì phải hộ trì tâm Bồ-đề trước.

Như người nếu mạng căn đứt thì không thể làm lợi ích cho cha mẹ, thân thuộc. Cũng vậy, Đại Bồ-tát nếu xả bỏ tâm Bồ-đề thì không thể làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, không thể thành tựu công đức của Phật.

Như biển lớn không ai làm hư hoại được. Cũng vậy, những nghiệp, hoặc và tâm Nhị thừa chẳng thể làm hư hoại được biển tâm Bồ-đề.

Như ánh sáng của mặt trời, ánh sáng của tinh tú không làm lu mờ được. Tâm Bồ-đề cũng vậy, tất cả trí vô lậu của Nhị thừa không thể làm lu mờ được.

Như Vương tử mới sinh, thì được tất cả các quan đều tôn trọng, vì là chủng tánh tự tại. Cũng vậy, Đại Bồ-tát ở trong Phật pháp phát tâm Bồ-đề thì được các bậc tôn túc tu phạm hạnh Nhị thừa đều tôn trọng, vì đại Bi tự tại.

Như Vương tử dù tuổi còn nhỏ bé, nhưng các quan đều kính lễ. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dù mới phát tâm tu hạnh Bồ-tát, nhưng được các bậc kỳ cựu Thanh văn kính lễ.

Như Vương tử dù chưa được tự tại giữa tất cả các quan, nhưng đã đủ vương tướng nên chẳng đồng với tất cả các quan, vì dòng dõi tôn thắng. Cũng vậy, Đại Bồ-tát dù chưa được tự tại trong tất cả nghiệp, hoặc, nhưng đã đủ tướng Bồ-đề, nên chẳng đồng với tất cả hàng Nhị thừa, vì là chủng tánh bậc nhất.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như châu báu ma-ni thanh tịnh, vì mắt lòa nên thấy là bất tịnh. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát vốn thanh tịnh, kẻ vô trí chẳng tin cho là bất tịnh.

Như có thuốc được lực chú gia trì, nếu ai được thấy nghe, cùng ở chung, thì tiêu diệt được tất cả bệnh. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát được tất cả thiện căn, trí tuệ, phương tiện, nguyện trí đồng thấu giữ, nếu có chúng sinh thấy nghe, ở chung, ghi nhớ, thì tất cả bệnh phiền não đều được trừ diệt.

Như có người thường uống cam lộ, thân người này chẳng biến chẳng hoại. Cũng vậy, nếu Đại Bồ-tát ghi nhớ, giữ gìn tâm Bồ-đề thì thân nguyện trí rất ráo chẳng hoại.

Như người máy bằng gỗ, nếu không có chốt thì rã rời chẳng vận động được. Cũng vậy, Đại Bồ-tát nếu không có tâm Bồ-đề thì công hạnh phân tán chẳng thể thành tựu tất cả Phật pháp.

Như Chuyển luân vương có trầm hương báu tên là Tượng tạng, nếu đốt hương này thì bốn binh chủng của Luân vương đều bay lên không trung. Cũng vậy, Đại Bồ-tát có tâm Bồ-đề, nếu phát tâm này thì tất cả thiện căn của Bồ-tát thoát hẳn ba cõi, đi trong trí vô vi của Như Lai.

Như chất kim cang chỉ xuất sinh từ mỏ kim cang hoặc mỏ vàng, chẳng phải xuất sinh từ mỏ báu khác. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát chỉ phát sinh từ tâm đại Bi cứu giúp chúng sinh và từ cảnh giới thù thắng của Nhất thiết chủng trí, chẳng phải xuất sinh từ những thiện căn khác.

Như cây vô căn, chẳng có rễ mà nhánh lá hoa trái đều sum suê. Cũng vậy, tâm Bồ-đề của Đại Bồ-tát vốn không căn vô sở đắc mà có thể nuôi lớn trí Nhất thiết, thần thông đại nguyện che mát khắp thế gian.

Như chất kim cang chẳng phải chậu xấu, chậu bể đựng được, chỉ trừ chậu lành thật tốt. Cũng vậy, những chúng sinh thấp kém, tham, sân, phá giới, biếng nhác, vọng niệm, vô trí tức không thể chứa đựng tâm Bồ-đề, cũng chẳng phải chúng sinh thoái thất chí nguyện thù thắng, tác loạn, giác ác mà có thể chứa đựng được, chỉ trừ tâm sâu xa của Bồ-tát.

Như kim cang có thể xuyên thủng các chất báu khác. Cũng vậy, tâm Bồ-đề có thể xuyên thấu tất cả Pháp bảo.

Như kim cang có thể làm hoại các hòn núi. Cũng vậy, tâm Bồ-đề có thể phá vỡ những núi tà kiến.

Như kim cang dù đã vỡ, nhưng các thứ báu khác vẫn không bằng. Cũng vậy, tâm Bồ-đề dù vì rất kém mà có chút suy tổn, nhưng vẫn còn hơn tất cả công đức của hàng Nhị thừa.

Như kim cang dù tổn khuyết nhưng vẫn trừ được sự nghèo cùng. Cũng vậy, tâm Bồ-đề dù bị tổn khuyết, chẳng tăng tiến được các công hạnh, nhưng còn rời bỏ được tất cả sinh tử.

Như chút ít kim cang có thể phá trừ tất cả vật. Cũng vậy, tâm Bồ-đề nhập chút ít cảnh giới liền phá diệt tất cả phiền não vô tri.

Như kim cang chẳng phải người phạm có được. Cũng vậy, chẳng phải những chúng sinh tâm ý kém mà có được tâm Bồ-đề.

Như kim cang, nếu là người chẳng biết rõ về chất báu thì không biết được công năng tác dụng của nó. Cũng vậy, người chẳng biết chánh pháp thì không biết được công năng tác dụng của tâm Bồ-đề.

Như kim cang không gì tiêu diệt được. Cũng vậy, tất cả pháp không thể tiêu diệt

được tâm Bồ-đề.

Như chày kim cang, những người có sức khỏe đều không cầm được, chỉ trừ người có sức đại Na-la-diên. Cũng vậy, tâm Bồ-đề, tất cả hàng Nhị thừa đều không cầm giữ được, chỉ trừ Bồ-tát có thiện lực kiên cố, nhân duyên lớn rộng.

Như kim cang, tất cả vật khác không làm hoại được, mà kim cang lại có thể làm hoại các vật, thể tánh của nó vẫn không tổn giảm. Cũng vậy, tâm Bồ-đề ở khắp tất cả kiếp, ba đời giáo hóa chúng sinh tu hành khổ hạnh. Những việc hàng Thanh văn, Duyên giác không làm được, Bồ-tát đều làm được, vẫn không nhàm mỏi, không tổn giảm tâm Bồ-đề.

Như kim cang không gì giữ được chỉ trừ đất kim cang, những chỗ khác không thể giữ chịu được. Cũng vậy, Thanh văn, Duyên giác đều không thể giữ chịu được tâm Bồ-đề, chỉ trừ người hướng đến trí Phật.

Như chậu kim cang không nứt mẻ dù đựng nước, thì vĩnh viễn nước không chảy rịn vào đất. Cũng vậy, dùng tâm Bồ-đề chứa đựng thiện căn, thì vĩnh viễn không rơi vào các cõi.

Như kim cang tế có thể giữ vững đại địa. Cũng vậy, tâm Bồ-đề có thể giữ vững tất cả hạnh nguyện của Bồ-tát chẳng sa vào ba cõi.

Như kim cang ở lâu trong nước chẳng tan chẳng ướt. Cũng vậy, tâm Bồ-đề ở trong nghiệp, hoặc sinh tử nhiều kiếp, vẫn không hư, không đổi.

Như kim cang, tất cả thứ lửa không đốt cháy được, chẳng làm nóng được. Tâm Bồ-đề cũng vậy, tất cả lửa phiền não sinh tử không đốt được, không làm nóng được.

Như trên tòa kim cang trong đại thiên thế giới, có thể giữ vững chư Phật ngồi nơi đạo tràng hàng phục các ma, thành đạo Vô thượng Chánh giác, tất cả những tòa khác không thể làm được. Cũng vậy, tâm Bồ-đề có thể giữ vững tất cả hạnh nguyện nơi các môn Ba-la-mật, các nhẫn, các địa, hồi hướng, thọ ký, tu tập pháp Bồ-đề trợ đạo, cúng dường chư Phật, nghe pháp, thọ hành của Bồ-tát, tất cả tâm khác không có khả năng này.

Này thiện nam! Tâm Bồ-đề thành tựu vô lượng, vô biên cho đến vô số công đức thù thắng như vậy.

Nếu có chúng sinh phát tâm Vô thượng Bồ-đề thì được các pháp công đức thù thắng như vậy.

Vì thế, ông đã được lợi ích tốt đẹp, vì ông đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề cầu hạnh Bồ-tát, nên đã được công đức lớn như vậy.

Này thiện nam! Như ông hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Ông nên vào trong lầu gác Tỳ-lô-giá-na đại trang nghiêm tạng này, quán sát khắp nơi thì có thể biết rõ cách học hạnh Bồ-tát, học rồi thì thành tựu vô lượng công đức.

